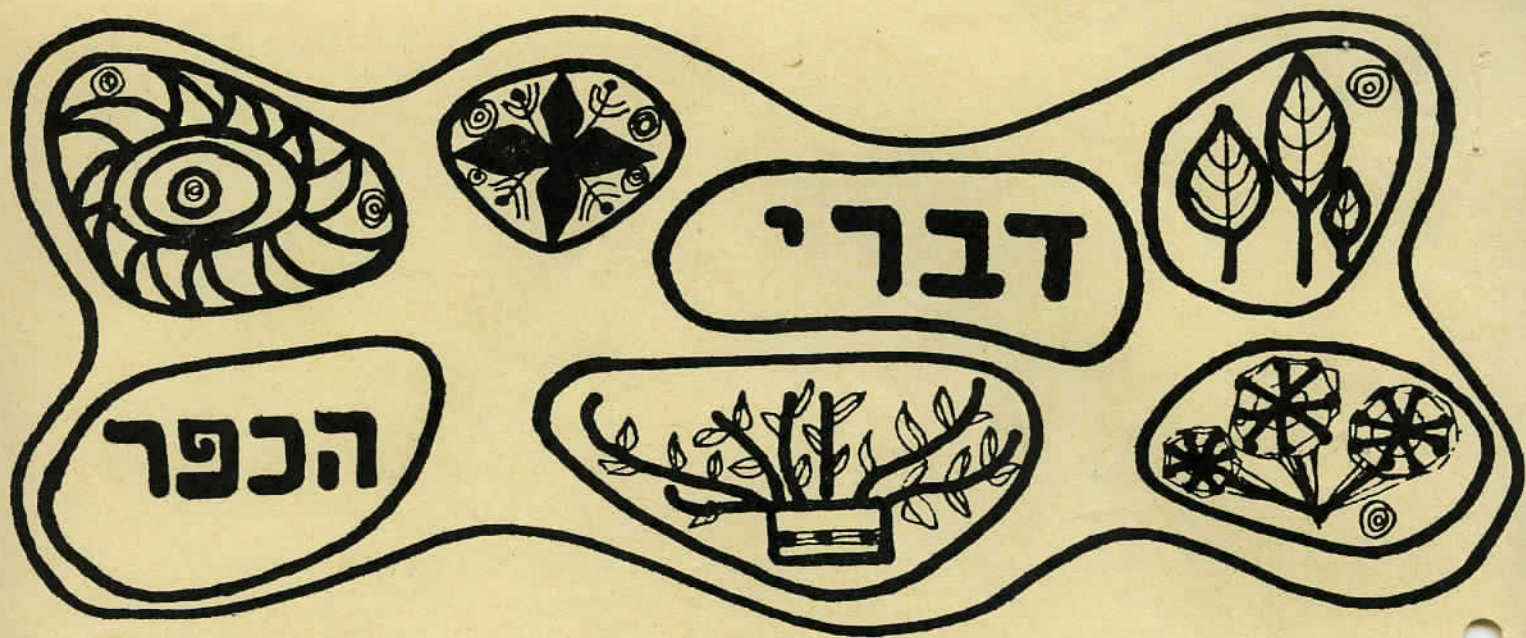
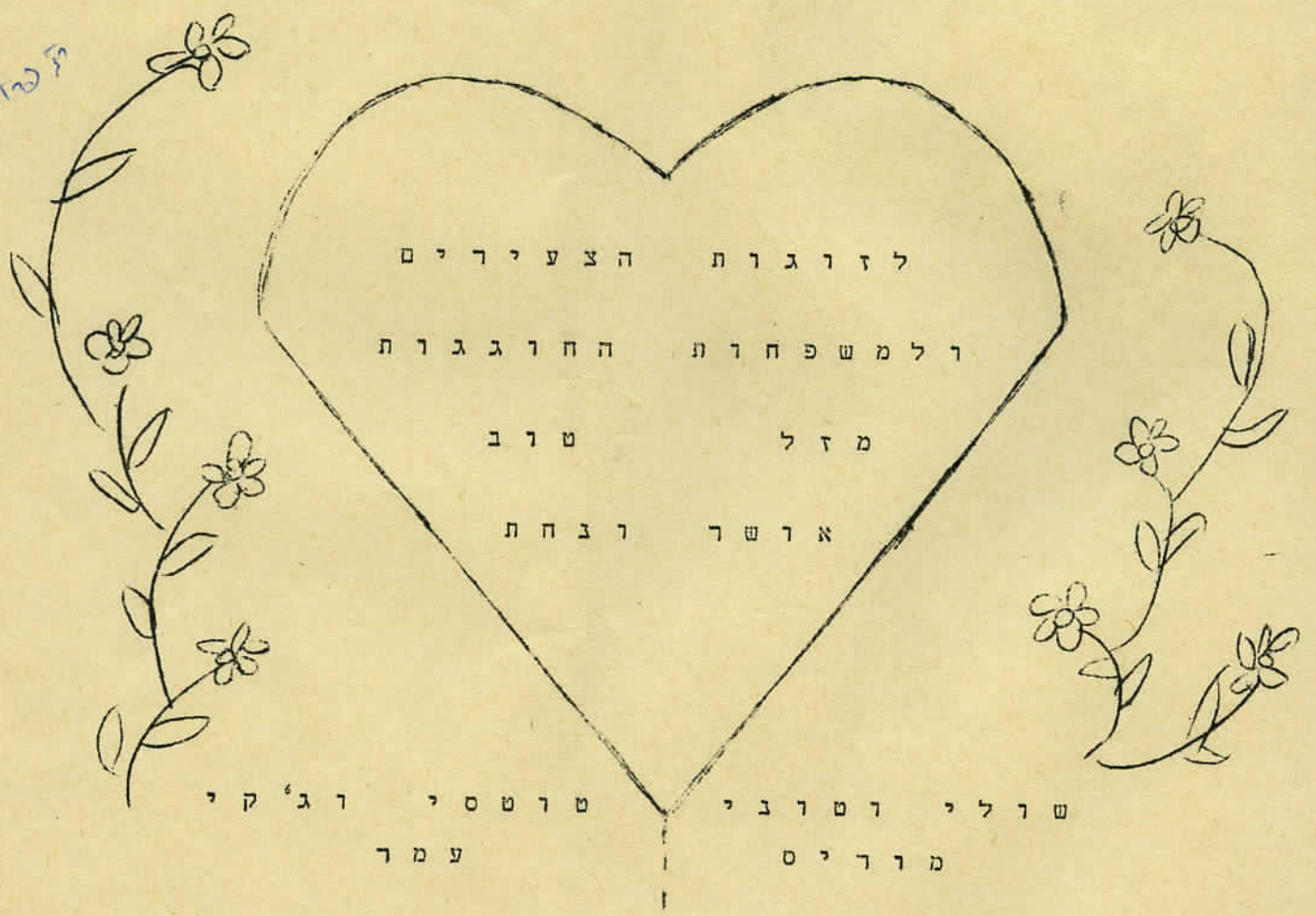

פשוט

מה בשמעה?

ימי הולדת

באחור אך בשמחה אנחנו מברכים
את סימון בחזרתו מהכשרה מקצועית
באנגליה.

10/6 לסלי גרשמן
 בלעז מסר

הטנקר העבקי החונה בערביט ליד
הכביש, במצא בשליטתו של ישראל ה.,
סימן הוא שישראל סיים (לעת עתה)
את הקריירה שלו כסדרן ב"גליל"
העליון, וחזר להיות "בעל-עגלה"
פשוט. למעוניבים, הטנקר מיועד
להובלת תערובת.

11/6 אריה בך
 תמנה עמית
 ציון דארי

12/6 לוי גביסלב
 מר רזניק
 אדו טלע
 אסתר וויטהם

חברי האולפן (בעזרת המורים)
לקחו על עצמם את הכנת מסיבת חג
השבועות. יש לציין שעמדו במשימה
בכבוד והגישו לנו את מגילת רות
בצורה מקורית. באופן כללי מורגשת
באולפן ה"מוביליות" התוקפת
אולפניסטים בחודש האחרון של הקורס
משום מה.

14/6 תמרה טמברג

ימי בשואין

בערב החג צפתה לחברים הפתעה
בחדרים: שי תפוחים בלורי ברכה,
מיד הימטע.

9/6 גב' ומר רזניק

13/6 דוט וטימון שיינגזיכט
 יעל והברי שפרונג

טכס הבאת הבכורים עבר בבעימות,
כשעבף ה"ג" יבג' ים" - סליחה, הפרדט,
נוטל את הגביע הבודד עבור קשורט באה.

+++++

מודעה מועדת הבריאות

לאט ובבטחה נכנסות ההכנות לחג
הכ"ה להלוך גבוה. עיקר הבעיה
נבראה במבול החגים והשמחות שנחת
עלינו לאחרונה, והעסיק את ה"אמבים"
עד עתה. ביחא - שבתמודד רק עם
בעיות כאלה!

ד"ר פריד בשלח ע"י קופת
חולים כמועמד למלא את מקומו של
ד"ר רייד. בינתיים כשלב ראשון
הוחלט להזמין אותו, את אשתו ואת
חמשת ילדיהם לפגישת הכרות בסוף
שבוע זה.

האחיות

~~~~~

~~~~~

לשאולה ודויד
ולכל המשפחה המרחבת

למרון ולז

מזל טוב

מזל טוב

לרגל חתונתם
~~~~~

בהולדת הבת

אחות לתאומות
~~~~~

כל מי שעובר בשבילי המשק ודאי שם לב (ואיך אפשר לא לשים לב?) לאוסף גרוטאות עץ, מחכת, בד וכל מיני "אלטה זאכן" שנערמות בכמה מחצרות בתי הילדים שלנו.

היתה תקופה שהילדים היו מקימים "מחנות" בכל מיני פינות מיסטורין, ועד היום רואים אותם מאחורי בתי ההורים. החדוש בזמן האחרון אצלנו, הוא אולי בכך, שהם עושים את זאת לא רק ברשות אלא בעדוד מכוון מאד מטעם המחנכים.

מצאתי מאמר באחד העיתונים היומיים, ואני רוצה לצטט חלק ממנו: "הגננת מרים לויץ מקבוצת להבות-הבשן, היתה אחת הראשונות שגילתה שפעילות משחק באמצעות גרוטאות מסייעת לפיתוח כושר החשיבה של הילד. בחצר הגרוטאות שיש בקבוץ, אוספת מרים עם חניכיה קופסאות קרטון, דגלים, חוטי חשמל, צמיגים, דליים, פחילים, בקבוקים, מפות ישנות, סרטי בד ועוד, והילדים יוצרים בעזרתם יצירות שונות מפרי דמיונם. מרים לויץ מסבירה: החצר מטבע בריאתה מזמינה לארגון, שיתוף-פעולה ודרך עבודה. הילד הפועל בחצר הקבוץ, מוצא לו מיגוון מסביבת החיים הקרובה לו. הוא מנצל עצים, אבנים ועצמים שונים, הפותחים לפניו אפשרויות שונות ומרחבים את אופקיו. יצירה זו מבטלת את יצר החיקוי שלו, הוא לומד להכיר בעצמו את תכונות החפצים והעצמים השונים, את חוקי המיכאניקה, הפיסיקה והכימיה. הפעילות בחצר מאפשרת לו להוציא מרץ, היא מעוררת את סקרנותו ומביאה אותו לידי חשיבה עצמית."

זה מתוך המאמר, ואני רק יכולה להוסיף שבתוך חצר הגרוטאות שלנו יש פעילות מחמדת - היא אף פעם לא סטטית, ומדי יום ביומו פושטת ולובשת צורה. יחד עם זה נקבעו גם חוקים, ואחד מהם הוא: "גבולות ברורים" ותחומי משחק - כלומר, בתוך שטח מוגדר וידוע מותר לילדים לפתח ולפעול לפי רצונם. סגירה מעבר לתחומים אלה אינה מותרת - ואני חושבת שזה יכול להיות כלל יפה וטוב לכל שטחי החנוך שלנו, הילד זקוק למסגרת, אבל בתוך המסגרת מותר לו לפעל לפי דמיונו והתפתחותו.

ראיתי גלויים של שתוף פעולה בין הילדים (יש והגרוטאות כבדות ומסורבלות), של משא ומתן מתוחכם ובעיקר גילו הילדים חוקי טבע שלרוב לומדים אותם באפן יבש בכחה. כך למשל בנו "מנוף" לשאיבת מים עם חבל ודלי חלוי מעל ענף הצץ (פיזיקה), הם מערבבים חמרים שונים במים ומגלים תכונות שונות (כימיה), ועוד ועוד.

לכן, כל עובר הארץ שנמאס לו לראות את הגרוטאות בחצרות המשק יבוא נא לראות את הילדים בפעילותם. אולי גם הוא יווכח שכדאי וכדאי.

יעל נ.

המלצה להשקיית נוי - חודש יוני - 3 שעות לשבוע מקסימום

חברים שתפו פעולה בצורה טובה מאד במבצע לחסכון מים, וחצרות המים בחודש מאי ירדה בהרבה מן הצפוי. כמעט ולא נשמעה ממטרה אשר הסתובבה כל הלילה, ואין שום הצדקה להשקות לילה שלם. (היו אמנם כמה מקרים בודדים בלבד - וכבר דברו עם האחראים).

לחודש יוני, על אף הגברת החום הצפויה, אין שום צורך להעלות את מנת המים מעל 3 שעות, היות וזוהי בעצם מנת מים "ליברלית" מאד. ברוב המקרים כמות קטנה יותר גם תספיק. ישנם כמה דשאים שלא הושקעו מאד הגשם האחרון, ועדיין ירוקים!

ככלות הכל, המטרה היא להחזיק את הדשאים ירוקים ותוססים, ואין הכוונה לגדל כך וכך טונות דשא לדונם. גם המצב בקשר לנזילות השתפר בהרבה. יוחנן כבר תיקן הרבה ועם קבלת ציוד נוסף ימשיך במבצע. מי שיש לו נזילה, נא לפנות אל יוחנן או אלי.

קולין

בהצלחה לכולנו.

תמונות בתערוכה

4

השתתפתי בשלושת האחרונים בשתי תערוכות בתל-אביב. הראשונה התקיימה בגלריה "49" ברחוב רייבס. בטקס פורמלי וחגיגי, אשת שגריר בריטניה פתחה את התערוכה - גם בעלה היה שם. כולם התנהגו כהלכה באירועים מהסוג הזה: באמו, בתנו וקיבלו פרחים (שרה' לה בתבה זר לאשת השגריר), כולט הצטלמו, כשמהיכים במלא הפה.

התערוכה השבייה היתה שונה לחלוטין - היא היתה חלק מיריד אמנויות תל-אביבי, שהיה אחד מאירועי יריד הספר הבין-לאומי. ביגשתי ליריד זה מלא ספקות, בלא הבנה ברורה מה עשוי להתרחש. היריד התקיים בפרק באה בשדרות חו, רחוב ארוך שמוביל מ"הבימה" לקריה. לפרק זה באו כמאתיים אמנים, פסלים, קדרים ומיצרי מלאכת יד למיניהם. לכל אחד הקימו דוכן קטן עם תאורה. מבורות צבעוניות בתוך העצים האירו את השטח, ורמקולים השמיעו מוסיקה נעימה, להבאת העוברים ושבים.

הרקע היה יפה, אך השעה הראשונה עברה עלי באי-נעימות מוחלטת. המבקרים הראשונים היו אמהות עם פעוטות. קטנים חמודים אלה התקרבו אל דוכבי, כשבידיהם הזעירות גביעי גלידה במסה ומטפטפת, וקראו בהתלהבות: "אמא, תראי!". חשבתי בלבי: "למה באתי?", והחלטתי לבסוע הביתה למחרת.

כעבור שעה, המקום התחיל להתמלא קצת. פתאום שמעתי קול קורא: "היי, מרקוסון, כמה טוב לראותך!". התקרב אלי איש, שהציג את עצמו כצבי קולבר, והסביר שפעם בתערוכה קנה שתיים מתמונותי. "כעת אני רוצה עוד שתיים.", הוא הכריז. קולו הערב משך אלינו קהל גדול שסובב אותנו ורצה במחזה. הוא הוציא ארנק מלא שטרות של 100 ל"י, כמה מאלה העברו לתוך ידי, הוא חיש מהר בחר שתי תמונות, ובעלם בתוך ההמון. מצב רוחי התחיל להשתפר בו ברגע, והשתנה גם מזלי. התחילו לקנות, אבל למדתי מהר מאד שעלי לבקש מחיר גבוה בהתחלה ולהוריד אותו בהדרגה. בסך הכל מכרתי 17 תמונות, ואולי הייתי מוכר עוד, לו היתה במשכת התערוכה עוד כמה ימים.

כל האמנים ביריד היו ישראלים. לא באו תיירים, וכולם דיברו עברית, ברמה זו או אחרת. כשגממתי, חשבו שזה מחוסר ידע בשפה, והגיעו למסקנה שאני עולה חדש מרוסיה!

בדוכן הסמוך היה אחד בשם ד"ר טרוטסקי ואחיו הלבבי - שניהם היו שמנים למדי. ביום הראשון הביאו תמונות של חיים דוממים במסגרות יקרות מאד - ולא מכרו דבר. ביום השני הופיעו עם תמונות סוריאליסטיות, וביום השלישי הביאו תמונות בוף ללא מסגרות. יום אחד ראיתי איש משוחח אתם זמן רב. לבסוף כולם החלו מחייכים וצוחקים, ושני האחים העגולים הורידו את כל התמונות וארזו אותן בתוך ארגז גדול. מישהו רץ להביא בקבוקי מיץ תפוזים, וכולם שתו "לחיים". הלקוח הוציא פנקס צ'קים והתכוון לכתוב. לפתע הפסיקו האחים לחייך. הם פתחו את הארגז, הוציאו את התמונות, והחזירו אותן למקומותיהן. הלקוח הלך. "מה קרה?" שאלתי בתמהון. "חשבתי שמכרתם את כולם". "אמנם מכרנו", השיבו, "אבל רצה לשלם לנו עבורו במשך ארבע שנים!"

היו כאלה מבקרים בתערוכה שלא יכלו להחליט אם לקנות או לא. כשחזרו אל דוכבי פעמיים, שלוש, ידעתי שיקבו משהו. אך לא תמיד -

לפעמים חזרו מלורים בשים וטף, בלא להזכיר את השכבים, הדודות והסבתא הזקנה. כולם היו צריכים להסכים לקבייה, או היא לא בעשתה. חמולה עבקית אחת ההליטה לאחר זמן ממושך לקבות תמונה גדולה, עד שמישהו שאל: "אבל איפה בתלה אותה?" אחד עבה: "מעל הספה", שבי צעק: "מעל הספה? השתגעתי? ברור שצריכים להזיז את הכורסא לצד השבי של החדר, ולתלות את התמונה ליד החלון." הויכוח התחמם, ולבסוף כולם הלכו לדרכם, מתנועעים בידיים וצועקים, מבלי, כמובן, לקבות את התמונה.

זוג יפה ועדין עמד מוקסם לפני אחד הציורים, וחשבתי שודאי יקבו אותו. פתאום נשמעה צעקה: "אלי שבשמיים - ראו מי כאן!" ומלקולם לוי דחף את כולם הצידה. הזוג העדין בעלם.

באחד הימים, עברה חיילת יפהפיה ליד תמונה אחת, וקראה: "זה יהודה עדר." באותו יום עמד חייל ליד אותה תמונה זמן רב, ובסוף אמר: "אבי מכיר אותו. קוראים לו יהודה עדר." שניהם צדקו.

אחרים לא כל כך הבחינו בדמיון. היתה תמונה אחת של ערבי בוצרי ללא זקן, שעבד צלב עבק. משוט מה כולם חשבו שזה אני!

התמונה הפופולרית ביותר היתה זו של שלומית ווטרמן. היתה כל כך הרבה התעניינות סביבה שהצלחתי לקבל עבורה מחיר גבוה יותר מאשר חשבתי.

לסיום, בהניתי מאד מהיריד, ומקווה להשתתף בו גם בשנה הבאה.

מרקי

נדליק בר
לזכרו של
אריה דביר

12/6

מודעה

החברים שלקחו הביתה בקבוקים מטקס הביכורים מתבקשים להחזיר אותם לאקובומיה בהקדם. תודה

דו"ח ועדת הבעורים

6.

לימודי אמנות מחוץ למסגרת בית הספר

הוחלט שבער שמעובין ללמוד בושא מסוים יצטרך לקבל המלצת הגורמים הצוגעים בדבר: מטפלת, מחנך וכו'.

השתתפות בישיבות

הוחלט להזמין לישיבות של הוועדה, את כל המורים אשר מלמדים בכיתות ההמשך.

תפקיד המורה המקשר

בוועדה התקיים דיון, בכורבה לברר לעצמנו מה תפקיד המורה המקשר, ובאיזו מידה הוא יכול לעזור למטפלת בבעיות השותפות של התלמידים בב"ס.

המשך עבודתו של אפריים

אפריים הודיע שהוא עומד לסיים את תפקידו כמרכז חברת הילדים. הוא ימשיך כמדריך של כיתת סבוצית.

עביני חיבור מיוחד

בושאים של חיבור מיוחד יגיעו לוועדת הבעורים דרך המטפלת של הבער.

עשרון

דנו בבעיות העשון תחת גיל 18. הועדה החליטה לטפל בכל מקרה באופן אישי.

העדרות ילדים מבית הספר

הועדה רואה לבבון להטיל את הדאגה ליציאת הילדים לבית הספר על ההורים ועל המטפלות.

לימודים בתל-חי

קיבלנו הודעה שהמועד האחרון להרשמת ילדים ללימודים בתל-חי הוא סוף ירבי.

שעות עבודה של תלמידים המשתתפים בחוגים

הוחלט להוריד שעות עבודה על השבון לימודי אמנות רק בשנה השבייה.

שיחה עם תמר גביש (עובדת החברה)

הזמנו את תמר כדי לשוחח על כמה בושאים הקשורים במיוחד לגיל הבעורים, ביניהם מבחנים פסיכוטכניים, חיבור לחיי משפחה ושאלות גיל ההתבגרות. חשוב שכל צד ידע שבבושאים הב"ל הוא יכול לגשת לתמר באופן אישי, או לפנות במכתב, בתא הדאר של "עובד חברה".

בוכחים: שמואל, רימונד ס., יעל ש., מומי, ראובן ג., ברוך כ., רות ג., ריבי.

(1) חופש

דוריס וו. מבקשת לצאת לשבת חופש מתוך סיבות אישיות. המזכירות סיכמה להמליץ לאספה להענות לבקשה.

(2) אירוח

שמעון פינקוס קיבל מכתב מבית ספרו לשעבר - מקורה ישראל. מבקשים שבאפשר לינה בליל 19.6 לבני כיתה י"א, שהם מאה במספר, ביחד עם המלווים. אין צורך בכל סידור, חוץ ממקום לינה, שמתאפשרת במועדון הילדים. הוחלט לאפשר זאת.

(3) בירור בענין משמעת עבודה (בבוכחות פיל ודויד א.)

דויד נתבקש להופיע לבירור במזכירות מאחר ולא הסכים לעבוד חצי יום בצאן, במשך השבוע שעבר. לפני מועד היציאה לעבודה הוסבר לדויד, הן על-ידי הסדרן והן על-ידי המזכירה, מה הוא הנהל במשך במקרים כאלה: חבר שאינו מוכן למלא את הוראות הסדרן רשאי לבקש ישיבת מזכירות מיד, ובמידה ולא ניתן, צריך הוא לעבוד ואחר-כך להביא את הענין לבירור. דויד לא יצא לעבוד ולפי דבריו קיווה להביא למצב בו נצטרך דיון על עבף הצאן במשק.

רוב חברי המזכירות שללו את גישה זו ולא הסכימו בכלל להיכנס לדיון שדויד שאף אליו. לאחר שיחה בענין, הובעה הטתיגות מפעולתו של דויד. הוחלט להביא דיון לאספה בקרוב, על משמעת עבודה ועל נוהלים בקשר לסמכויותיו של הסדרן.

מודעה בקטר לגופש במלון הקבוץ

חברים שרוצים לבלות גופש במלון הקבוץ השנה מתבקשים להתקשר עם לוי גביסלב בהקדם, בכדי להבטיח מקום בעוד מועד.

לא יכולנו להזמין חדר קבוע היות ולא ברשמו מספיק חברים בכדי לנצל את המקום לכל העונה, הנמסכת מ-16.6 עד 16.11. לא רק שהיו חסרים לנו 4-5 זוגות למספר הדרוש, אלא שכל ההזמנות רוכזו בשלושה חודשים. לכן, למרות החסכון שבפעם הזמנה עונתית, היינו מפסידים על ה"עסקה" כ-2,000 ל"י.

אם כן, לא מובטח מקום באופן אוטומטי לחברים שרשמו את שמותיהם לפני כמה חודשים ברשימת המעוניינים לצאת למלון הקבוץ, ויש לחדש את ההזמנה.

31 ק"ס

בהבונים

מספר 1.
סיון תשל"ג
יוני 1973

עלון חדשי לעובדי המפעל

עורך ראשי: אלי מינוף
סגנית: צפורה סמברג

מטרתו של עלון זה לשמש מקור אינפורמציה לכל עובדי המפעל. נשמח לקבל הצעות, חדשות, הודעות וכל דבר שיוכל להיות לענין לצבור העובדים. כדי להקל על כולם למסור אינפורמציה כזאת, נעמיד במפעל, במקומות שונים, תיבות מתאימות שתוכן תוכלו להכניס חמר כתוב לפי ראות עיניכם.

מבוקשים: כתבים!!! אם חלמנו להיות עתונאי ולא הזדמן. לך, הרי זו ההזדמנות
על חייך!
המעוניינים יפנו למערכת.

* * * * *

בשעה טובה!

בסיפוק רב אנו מברכים על הוצאת דף האינפורמציה של המפעל. הרחבת המפעל וחוספת עובדים מדי שנה גרמו לקשיים מסוימים בפרסום ידיעות על המתרחש אצלנו, אם בצד העסקי או בצד האישי. היו זמנים שכל אחד הכיר את כל יתר העובדים, גם חברי המשק וגם אנשי חצור, ראש פנה וצפת. אך במפעל של 135 איש קשה כבר אפילו לעקוב אחרי אנשים חדשים שבאים לעבוד או אלה שעוזבים כדי להצטרף לצ.ה.ל או בגלל שעוברים למקום אחר בארץ.

אני תקווה שדפים אלה יעזרו לנו לפרסם בין כולנו ידיעות על המפעל ובפרט על עובדיו. אני בטוח שהדפים יגדלו ויהפכו לעתון פנימי-חי, והנני מאחל לעורכים עבודה פוריה וממושכת.

מיכאל כהן.

קבוצות מידע

בסקר שנערך במפעל על ידי גרשי הביעו עובדים רבים את רצונם לדעת יותר על המתרחש במפעל.

אנו רוצים לאפשר לכל אחד לשאל שאלות על כל דבר שמענין אותו. לשם כך נחלק את העובדים לשלוש קבוצות שבראש כל אחת מהן יעמוד מנהל מחלקה. כל קבוצה תתכנס פעם בחודש, לחצי שעה. תינתן אפשרות לכל אחד לשאול שאלות ככל העולה על רוחו. השאלות תרשמנה ובפגישה הבאה (כעבור חודש) יתן ראש הקבוצה תשובות מלאות. לאחר התשובות ישאלו המשתתפים שוב שאלות אשר התשובה עליהן תבא בפגישה הבאה וחוזר חלילה.

אנו נפרסם על לוח המודעות (בחדר האכל) את הרכב הקבוצות עם מועד הפגישה הראשונה.

מופתי.

מה חדש ??

שיא ביציקת פלדה !

*** בחדש מאי יצקנו 52 טון. עד כה הצלחנו להגיע ל- 45 טון בלבד.

האם אתה יודע ...

*** מה משותף לג'ו סינה, יליד סקוטלנד, אב לחמישה - ולמשה יעקב, יליד עירק, אב לששה? אלה הם שני העובדים הוותיקים במפעל. ג'ו סינה החל לעבוד במפעל מיום פתיחתו, ב- 1949. משה יעקב נכנס למפעל בחדש יולי 1953. עד מאה ועשרים!

הכונו למסיבה המסורתית -

אשר התקיים ביום רביעי, 25 ביולי. הגרלות! רקודים! הפחעות !!!

טור הבטיחות

*** טור זה יביא לידיעת העובדים הודעות מועדת הבטיחות וכן חדשות וחידושים בשטח זה.

*** סטטיסטיקה של שלש השנים האחרונות מראה כי אובדן ימי עבודה עקב תאונות הגיע ל- 35 יום בממוצע כל חודש. 35 י"ע הם 280 שעות וכלל זמן העבודה של המפעל בחדש הוא כ- 30,000. לשם השוואה עם מפעלים אחרים בענף שלנו נביא את "מפעלי פלדה אוֹרְלֵהוּמָה", בארה"ב. שם עבדו 2 מליון שעות ללא תאונה!

להשתמע בחדש הבא !

עובדים חדשים !

*** ברכת המפעל ובהצלחה לכולכם:

באפריל

כהן יצחק
ביטון ציון
אסלן גען
בלחנס פנחס
דרעי מאיר
נזר משה

במאי

נחמיה יצחק
בוסקילה שמעון (מספר 2)
גיגי מסעוד

תמסות אשר (חיל חוזר - בשעה טובה!)
כהן מרים

שמות - מזל טוב - כן ירבו!

מוריס סבג - להולדת בן
ציון יוסף " בנו
כהן מסעוד " בנו
גיגי משה " בנו
לני יודאיקון לנשואין
בלחנס מאיר להולדת נכדו
דוד פרץ " נכדתו

אחולי החלמה

*** ללייזר יוסף! במחלקת האחזקה מתגעגעים אליך. חזור בריא וחזק.

עידן האוטומציה!

*** הגיעו שתי מכונות חדשות:
(1) מחרטה נוספת 3 מ
(2) מכונת רתוך חדשה לחמרן (אלומיניום) ונירוסטה. מטרתה להציל יציקות שנפסלו בעבר, וגם לבצע עבודות שעד כה מסרנו בחוץ.